

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОЗ (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 106.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРКУ.

ЧЕТВЕР, 8-го ТРАВНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW-YORK.

THURSDAY, MAY 8, 1980

No. 106. VOL. LXXXVII.

В НЬЮ ЙОРКУ ВІДБУЛАСЯ СЕСІЯ ГОЛОВНОЇ РАДИ НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ІМ. ШЕВЧЕНКА

Під час сесії ГРНТШ 22-го березня ц.р. у Нью-Йорку. Сидять (зліва) професори: В. Лев, В. Мацьків, В. Кубішкін, В. Ленчик і О. Андрушків. Стоять (зліва): П. Стерчо, Я. Падох, Р. Осінчук, М. Богатюк, Ю. Луцишан, Ю. Старосольський і А. Фіголь.

Нью-Йорк, Н.Й. (В. Ленчик). — Після семилітньої перерви Головна Рада Наукових Товариств, координаційний і репрезентувальний орган столітнього НТШ, відновила свою діяльність.

Відбути збори Головної Ради НТШ у році 1978 вибраним новим провід ГРНТШ у такому складі: інж. д-р Володимир Мацьків — президент, д-р Василь Ленчик — генеральний секретар, і д-р Богдан Стебельський — скарбник. Вони творять сек-

зукутиву — президію ГРНТШ. Крім того до Головної Ради НТШ входять з уряду голови крайових НТШ, голови секцій та відповідники від крайових НТШ за таким ключем: від АНТШ два, від Канадського НТШ один і один від Європейського НТШ.

Розкиненість членства НТШ не сприяє співпраці, однак при добрій волі ці труднощі даються побороти.

(Закінчення на стор. 3)

У Сарселі помер св.п. проф. д-р О. Кульчицький

Сарсель, Франція. — У середу, 30-го квітня, тут помер на 86-му році життя визначний український науковець з ділянки психології св.п. проф. д-р Олександр Кульчицький.

Проф. Кульчицький — уродженець Галичини, де й учився, а в українських гімназіях після закінчення вищих студій. Після великого іспиту у часі Другої світової війни, перебуваючи якийсь час у Західній Німеччині, а відтак поселився на постійно з дружиною у Сарселі, Франція. Був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка, довголітнім деканом філософського факультету і ректором Українського Вільного Університету, членом історико-філософської секції Української Вільної Академії Наук та інших українських і неукраїнських наукових установ. Проф. Кульчицький зокрема цікавився укра-

св.п. проф. д-р О. Кульчицький

їнської академічної молоді, а якийсь час очолював КоДУС. Був автором ряду наукових праць з ділянки психології і характерології в українській, польській, німецькій і французькій мовах.

Похорон відбувся у вівторок, 6-го травня ц.р.

КОРОТКІ ВІСТІ

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР НАЙМЕНУВАВ чотирьох сенаторів і чотирьох конгресменів до спеціальної ним створеної комісії для переведення студії алкоголізму як небезпечного суспільного явища. Одинадцять осіб з приватного сектора будуть найменовані після затвердження Конгресом фондів на працю комісії, правдоподібно, в сумі 2 мільйонів доларів. Одною з причин створення комісії є зростаюче поширення алкоголізму серед молоді. Найменованими законодавцями є: сенатори Гаррісон Вілліамс, Орін Геч, Доналд Рігл і Гордон Гомфрі та конгресмени Тім Картер, Джеймс Мартін, Джон Сайберлінг і Едвард Стек.

ГРУНТОВНА ПЕРЕВІРКА ПАСАЖИРСЬКИХ літаків компанії Пан Америкен не виявила жадних технічних недомог на моторах, як у цьому обвинувачувала компанію один з пілотів. Перевірка, що її перевело Федеральне управління пасажирського летунства на доручення Департаменту транспорту, тривала від 3-го до 25-го квітня і її перевело понад 20 інженерів та інспекторів. Перевірку започатковано негайно після того, як капітан Рон Гей заявив, що у моторах літаків типу 747 є технічні вади, які задержують доплив пального. Ці закиди виявились безпідставними, але перевірка продовжуватиметься.

НІЛ ВЕЛЧ, ГОЛОВА НЬЮЙОРКСЬКОГО ВІДДІЛУ Федерального Бюро Інвестицій, зрештовував із того становища, що він його займав протягом 29 років, і пішов на пенсію. Велч підозрювався у тому, що він виявив преси деякі подробиці інвестицій Бюро відомої під кодом „Абскам“, у наслідок якої всім конгресменам заповідано побиранні хабарів. У наслідок виявлення подробиць у пресі, генеральний прокуратор наказав припинити цю інвестицію аж до перевірки справи.

ВІД ПОНЕДІЛКА, 5-го ТРАВНЯ, ПОЧАВ працювати новий Департамент освіти, який був виділений як окремий кабінет з Департаменту здоров'я, освіти і суспільної допомоги, який тепер матиме назву Департамент здоров'я і обслуги людей. Створення нового Департаменту піднесло їх загальне число до 13-ти. Новий Департамент освіти, що його очолює Ширлі Гафстедлер, zatrudнює 17,000 службовців, а його бюджет вносить 14 мільярдів доларів. Департамент здоров'я і обслуги людей zatrudнює 140,000 працівників, а його бюджет вносить 226 мільярдів доларів. Його надалі очолює Патриція Роберто Гарріс.

ПРАВА ЛЮДИНИ БУЛИ ТЕМОЮ НАРАД В ДЕРЖАВНОМУ ДЕПАРТАМЕНТІ

Нью-Йорк (Комітет Оборони Радянських Політичних В'язнів). — У вівторок, 29-го квітня, в Державному департаменті ЗСА відбулася нарада неурядових організацій, які займаються правами людини. Наряду з організувати Відділ прав людини і гуманітарних справ при Державному департаменті на чолі з заступником Державного секретаря Патрицією Дарієн. В нараді брали участь 36 організацій, між ними АФЛ-КІО (профспілкорова організація), Американська Асоціація Видавців, Американсько-Жидівський Конгрес, Американці для Демократичної Акції, Міжнародна Амністія, Центр для Міжнародної Політики, Фрідом Гавс, Американська Гельсінкська Група, Міжнародна Комісія Юристів, Міжнародна Ліга Прав Людини, Адвокатський Комітет для Міжнародних Людських Прав, ПЕН клуб, Національна Академія Наук та інші. Від Комітету Оборони Радянських Політичних В'язнів брав участь член комітету Роман Купчинський.

Нарада почалася ранком і продовжувалася цілий день. Присутні урядовці з Державного департаменту — Патриція Дарієн, її заступники та відповідальні урядовці з різних відділів обмінялися думками про права людини в світі сьогодні, розказали, що Відділ прав людини в Державному департаменті старіється зробити, щоб впливати

на урядову політику. В нараді про Мадридську конференцію і Гельсінкський заключний акт брав участь заступник американської делегації Макс Кемпелман — адвокат з Вашингтону. На цій нараді Р. Купчинський мав нагоду розмовляти з Кемпелманом і висловити йому становище Комітету Оборони Радянських Політичних В'язнів до цієї наради, порушив проблему американського консуляту в Києві, який був зліквідований американцями цього року, і висловив, яке велике значення цей консулят мав і може мати для українського народу. Рівнож представник Комітету порушив питання ув'язнення членів Української Гельсінкської Групи та інших гельсінкських груп в СРСР, заслання академіка Сахарова, проблему кримських татар. Кемпелман обіцяв, що він готовий мати зустріч з Закардонним Представництвом Української Гельсінкської Групи, щоб обговорити питання Мадридської конференції. Комітет також запропонував, щоб такі консулятивні зустрічі відбувалися частіше — бодай два-три рази річно, і що пропозицію прийнято.

Під час наради представник Комітету мав довгі розмови з Патрицією Дарієн та іншими урядовцями з Державного департаменту, які з представниками присутніх груп, де порушено питання українських та інших політичних в'язнів і що інші групи можуть зробити, щоб їм допомогти.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР І Р. РЕГЕН НАБЛИЖАЮТЬСЯ ДО КІНЦЕВОЇ ПЕРЕМОГИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Президент Джіммі Картері Роналд Реген, здобувши переконливі перемоги у правиборах стейтів Індіана, Північна Кароліна та Теннессі, мають майже запевнену номінацію своїх партій на пост президента ЗСА, не зважаючи на програми у Дистрикті Колумбія.

Хоча у середу, 7-го травня, тільки частину голосів вдалось обчислити, то у згаданих стейтах президент Картер здобув біля 160 делегатів, а його противник сенатор Едвард Кеннеді — тільки 62. Це збільшило загальне число делегатів, обраних президентом Картером, до 1,306 з потрібних до номінації 1,666. Сен. Кеннеді досі здобув тільки 721 делегата і, щоб добитись номінації, він мусів би здобути дев'ять з кожних десятих делегатів у майбутніх правиборах. Не дивно, отже, що вістря

кампанії президента Картера звернулось тепер проти Регена, як це підтвердив Тім Крафт, заступник голови його виборчого комітету.

Реген здобув додаткових 108 делегатів у трьох згаданих стейтах, а його противник Джордж Буш здобув усі 14 делегатів у Дистрикті Колумбія, в якому призвіща Регена не було на листі кандидатів. Число здобутих Регеном делегатів зросло до 744, а на номінацію потрібно 998 голосів. Політичні спостерігачі вважають, що перемога Регена у правиборах його рідного стейту Каліфорнія 3-го червня ц.р. закріпить за ним номінацію Республіканської партії. Буш досі здобув тільки 168 делегатів, але речники його комітету твердять, що він далі продовжуватиме кампанію. Конгресмен Джон Андерсон здобув у Дистрикті Колумбія біля 28 відсотків голосів як незалежний делегат.

Гріффін Белл очолюватиме делегатію ЗСА на Мадридській конференції

Вашінгтон. — Речники Білого Дому повідомили у понеділок, 5-го травня, що президент Джіммі Картер „тентативно“ найменував колишнього генерального прокуратора Гріффіна Белла на голову американської делегації на другу конференцію для перевірки примінення Гельсінкських угод, яка має відбутися осінню цього року в Мадриді, Іспанія.

Цей вибір президента Картера здивував урядовців Державного департаменту, які уважали, що делегація повинна очолювати людина з широким дипломатичним досвідом і знанням проблематики Союзу та його сателітів, зокрема питання порушень прав людини.

Белл, якому 62 роки, є правником по професії та до часу його найменування на становище генерального прокуратора був членом федерального касаційного суду. Під цю пору він веде приватну правничу практику в Атланті.

Речники Білого Дому твердять, що президент Картер раніше звертався до Вілліама Скентона, колишнього губернатора Філадельфії і амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, який, однак, відмовився з уваги на поганій стан здоров'я.

Як відомо, на першій конференції в Београді, Югославія, в 1977 і 1978 рр. американську делегацію очолював Артур Голдберг, колишній секретар праці і член Найвищого Суду ЗСА.

В БЕОГРАДІ ВІДБУДУТЬСЯ ДИПЛОМАТИЧНІ РОЗМОВИ З НАГОДИ ПОХОРОНУ ТІТА

Београд. — На похорон Тіта, який відбудеться в четвер, 8-го травня, зїжджається найвища знать міжнародного політичного життя. З ЗСА приїде віцепрезидент Мондейл, з Англії прем'єр Маргарет Тачер, з Китаю Гуа Гуофенг, прем'єр і лідер Компартії. Вже після того, як Гуа був в дорозі, з Москви прийшло повідомлення, що Леонід Брежнєв також приїде. З Брежнєвом приїде також численна делегація. Не буде також бракувати цілого ряду європейських прем'єрів та іншої державної знаті.

У зв'язку з тим кружляють поголоски, що з різних боків будуть пороблені спроби дипломатичних розмов. Серед проблем, які ті розмови мали б порушити, називається дві головні: натиск російської делегації і особисто Л. Брежнєва на сучасне югославське керівництво з метою, щоб переконати його до тіснішої співпраці з СРСР та спроби зустрічі Брежнєва з Гуофенгом.

З югославського боку реакція на приїзд Брежнєва і його можливі суспільні, стримана й обережна. Югославські керівники такі просто не вірять у добрі наміри Москви. Як комуністи і комуністи з найбільших співробітників Москви, югославські комуністи пізнали круті шляхи й рафіновані методи російської політики. Росіяни на початок пропонують нібито малі концесії для них: права для совєтських літаків перелітати понад югославську територію, права вживання, а навіть постійної морської бази в югославських портах Адриатики, накінець запрошення югославському

урядові вислати свого постійного обсерватора до військової комісії Варшавського Пакту. Всі ці тривимого неодноразово висула Москва ще за життя Тіта, однак він їх завжди рішуче відхиляв, припускаючи, що тепер Брежнєв знов повторить свої раніші пропозиції.

Прийняття тих московських пропозицій Югославією було б запереченням дотеперішньої югославської політики неопределення і рівноваги між обидвома фактичними блоками Захід-Схід. Приїзд Брежнєва є сигналом, що Москва ще більше настирливо, як дотепер буде старатися зрушити тую югославську поставу. Дотеперішні заяви новою югославського керівництва вказують, що і цим разом воно відхилило пропозиції Москви.

Коли б відбулася зустріч Гуа з Брежнєвим, то це вже само по собі було б своєрідним вилком до дотеперішньої ситуації. Москва, не зважаючи на різні формальні заяви, зовсім не приховує своєї глибокої ворожості до сучасного китайського режиму й до Китаю взагалі. Сучасний Китай зв'язує Москві руки. Вона змушена тримати на довжелезній китайській границі понад мільйон воїків з наймодернішим озброєнням і це не може не мати вагомих наслідків на більшовицьку політику у інших частинах світу. Тим більше, що Китай, де тільки може, протиставляє відкрито й рішуче більшовицькому прониканню.

Крім актуальних питань, на цих відтинках, напевно виникнуть ще й різні інші справи й ініціативи в часі похоронів маршала Тіта.

Донька Сахарова виступила в обороні Вячеслава Чорновола

Нью-Йорк (Комітет Оборони Радянських Політичних В'язнів). — Татяна Янкевич, донька Андрія Сахарова, виступала минулого тижня на з'їзді американських журналістів, який відбувся в місті Генолюно, Гаваї, і в своєму виступі закликала американських журналістів захищати недавно заарештованого українського журналіста, члена Української Гельсінкської Групи, Вячеслава Чорновола. Т. Янкевич розказала присутнім про долю Чорновола і просила, щоб вони підняли свій голос у його обороні.

На з'їзді журналістів насипили телеграми від Комітету Оборони Радянських Політичних В'язнів та від Американської Гельсінкської Групи у справі Чорновола. Роберт Бернстін, голова Американської групи, і адвокат Орвіл Шел вислали телеграму такого змісту: „Як приватна громадська група, яка займається сприянням Гельсінкському актові, ми закликаємо Вас публічно виступити в обороні Вячеслава Чорновола, журналіста і українського правозахисника, який був заарештований 8-го квітня 1980 року під час заслання на Сибір. Чорновол є член Української Гельсінкської Групи, літературний критик і журналіст. Впродовж останніх 15 років він майже 11 років відсидів у ув'язненні за провозахисну діяльність. Ми закликаємо Вас публічно виступити на його захист“.

Успішне звільнення британцями іранських закладників породжує надію на звільнення іранцями американських закладників

Лондон. — Загальна радість англіїців з приводу успішної атаки британських елітарних з'єднань на обложеною арабами іранську амбасаду в Лондоні і звільнення всіх закладників, причому загинули тільки нападники, породжує в деякого надію, що сучасні іранські правителі змінять свою поставу стосовно американських закладників, яких вони тримають оже вже півроку в ув'язненні. Навіть прем'єр британського уряду Маргарет Тачер висловила в цьому напрямі:

„Звільнення іранських закладників буде мати вплив на поставу (іранських урядових чинників) в справі американських закладників в Ірані“, заявила вона кореспондентам. Дехто навіть коментує в цьому напрямі вислів президента Ірану Бані-Садра в посланні до британського уряду: „кожен і всякий уряд відповідальний за безпеку дипломатів на його території“.

Вдала атака британських спеціальних частин на іранську амбасаду в Лондоні і звільнення усіх закладників є не лише причиною гордості всіх британців, але й дає добрий матеріал для дискусій, які за завданням слід виконувати, в першу чергу, як до них пригтовляється. Босьогодні вже ніхто не оспорує, що кожна держава повинна бути готова в потрібні вжити сили для звільнення закладників, які майже завжди рекрутуються з кіл несприятливих, у нічому не винних людей.

Британці знані зі своєї мовчазливості, коли цього (Закінчення на стор. 3)

ПАПА ЗАКЛИКАЄ АФРИКАНЦІВ ЗБЕРІГАТИ СВОЮ СВОБОДУ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Папа Іван Павло II особисто причащає вірних в Заїрі.

Найробі, Кенія. — Закінчуючи візиту в Заїрі і Конго Папа Іван Павло II переїхав до Кенії у східній Африці. Виступаючи перед зібраними дипломатами в Найробі, Папа закликав африканських лідерів і провідних осіб зберігати свободу африканських країн і їхню незалежність. Нав'язуючи, мабуть, до політики багатьох марксистських режимів і їхньої антинародної антицерковної практики, Папа заявив, що Церква переконана, що атеїстична ідеологія ніколи не може бути ведучою і унапрямою силою у формуванні нових суспільств і забезпеченні прав людини та її соціальних потреб.

Папа прибув до Найробі з Кішасані в північному Заїрі, місія, де він розпочав свою 11-денну подорож по країнах Африки. У вівторок, 6-го травня, він перервав свій побут в Заїрі, переїхавши поромом ріку, відвідав Конго, де Голову Римско-Католицької Церкви вітали вірні і урядові чинники з великим ентузіазмом і віткою. Як і в інших країнах, Папа під час офіційного привітання на

летовищі в Найробі, заявив представникам місцевого уряду і тисячним масам, що він приїхав до Африки з місією доброї волі і любові. Описав Папа прийняв на авдієнції дипломатів і представників дипломатичного корпусу, з якими довше розмовляв про справи африканських країн, порушуючи аспекти життя тамтешніх країн. У розмові він часто повертався до теми збереження свободи і незалежності африканських країн і закликав індустріально сильніші країни допомогти слабшим поставити на ноги їхню економіку, від позитивної розв'язки якої залежить майбутнє африканських народів. Папа закликав також уряди дати всяку допомогу втілкам, які ателі від переслідування. Вінкні Папа порушив також справу расової дискримінації, яка все ще існує в деяких країнах Африки. „Расова дискримінація є великим лихом“, заявив Папа Іван Павло II, — не зважаючи, як і хто її практикує“. Політичні спостерігачі кажуть, що подорож Папи до Африки є дуже корисна для Церкви і африканських країн.

КОРОТКІ ВІСТІ

У світі

ЧИСТИЙ ЦЬОГОРІННИЙ ПРИБУТОК Савдійської Аравії з продажу нафтової ролі становитиме 91 мільярдів доларів. Цьогорічний державний бюджет вносить 46 мільярдів доларів. Постала надвишка, крім творення резерву, уряд планує інвестувати в новий п'ятирічний план господарської розбудови країни. Бюджет п'ятирічного плану вносить понад 250 мільярдів доларів. Це є третій з черги п'ятирічний план.

ЗУДАРИ МІЖ АФГАНСЬКИМИ І СОВЕТСЬКИМИ вояками мали місце в Джалялябаді і Газні. Причиною зуларів глибоке негодуння афганських воїків з висвітлюванням совєтського „пропагандистного“ фільму „Ленін“. Демагогія Леніна, його безбожництво, тощо, викликали таке обурення серед афганських воїків, що вони почали реагувати чинно, що й викликало зударі.

РОБЕРТ МУГАБЕ, КОМУНІСТИЧНИЙ прем'єр-міністр Зімбабве, запросив закордонні промислові кола до інвестицій і участі у розбудові тієї нової, під керівництвом чорних, держави в Африці. „Як прагматичний політик, а твердо вірю в аксіому, що здорова політика мусить опиратися на здоровий економізм“ — сказав він.

ДВА ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОСНІКІ КОРАБЛІ, УЗБРОЄНІ ракетами, відвідали єгипетський порт Александрию. Є ревізита на побут єгипетських воєнних кораблів у Гаїфі у вересні 1979. Командуючі старшини обидвох кораблів зложили вінок на Могили Незнаного Вояка.

КОМАНДУВАННЯ ІРАНСЬКИХ ЧАСТИН, ЯКІ воюють з курдами, видало комунікат з цифрами вбитих іранських воїків. Згідно з тим комунікатом, який заготовили вважають дуже консервативним і стриманим, протягом останніх двох тижнів іранці втратили 72 вбитими, 284 раненими і 56 пропавшими без вісті. Сутички між іранськими частинами і курдськими повстанцями тривають далі, не зважаючи на переговори у справі перемир'я.

ІГОР ГУБЕРМАН У МОСКВІ СТАВ ще одною жертвою провокації більшовицьких органів. Відомий інженер, поет легкого жанру і письменник був також знавцем іконогографічного мистецтва. Ікони він коштував, де тільки міг. Це і згубило його. Якійсь Ніколай Грідін продав йому п'ять ікон, які, як пізніше виявилось, були вкрадені. І. Губерман дістав, п'ять років, а злодій ікон, який „до всього признався і всіх видав“, дістав від суду похвалу „за патріотичну роботу совєтського громадянина“.

МІРОСЛАВ ХОЄЦЬКИЙ, ОРГАНІЗАТОР І КЕРІВНИК варшавського видавництва „Незалежна Офіційна Видавничка“ розпочав голодівку в Мокотовській тюрмі у Варшаві. В обороні арештованого виступають ПЕНКлуби, різні організації літераторів, а останньо виступив дуже рішуче відомий німецький письменник Гюнтер Грасс, якого кинув „Блжаний бубон“ польська комуністична влада заборонила видавати в Польщі, але вона появилася у видавництві М. Хоєцького.

Нова офензива советської пропаганди

Як відомо, на основі договору між З'єднаними Штатами Америки і Советським Союзом про "культурну виміну", американський Уряд щомісяця видає журнал "Америка" в російській мові, а Советський Союз теж щомісяця друкує журнал "Советське Життя" в англійській мові. "Америку" висилають до ССРСР, а советський журнал до Америки. Різня — лише в тому, що "Америка" не можна ніде одержати в публічних кіосках в ССРСР, тоді коли советський журнал, як теж інші комуністичні видання в ССРСР, можна отримати у всіх більших американських містах, якщо є попит на такі видання.

Ми не знаємо, як журнал "Америка" розходить в Советському Союзі, ані нам невідомо тираж цього ж видання. Маємо, однак, ствердити, що його розповсюдження у ССРСР є дуже обмежене. Зміст тих журналів, який як можна у цьому випадку очікувати: американський Уряд представляє у своєму журналі різні аспекти американського життя, що саме і робить советський уряд у своєму журналі.

Вперше в історії журналу "Америка" в числі за грудень 1979 року появилась велика стаття з численними фотографіями під заголомком: "Про американців українського походження" та на обгортці з портретом Меланії Савки, відомої натові популярної співачки. В статті пишеться про ідентичність та здобутки українців в Америці, про профілі видатних українців з ділянкою науки й мистецтва, про український музей Сучасного Мистецтва в Чикаго, про Український Музей в Нью-Йорку, про нову українську католицьку церкву архітекта Зенона Мазуркевича в Чикаго, та про американський консулат в Києві. Стаття має 17 сторінок великого журнального формату та великі кольорові картини, включено з групою учнів української школи під пам'ятником Шевченка у Вашингтоні.

Як сприйняли появу цієї статті в ССРСР, а зокрема в Україні?

Перший відгук з нападами гострої критики передано в українській мові в київському радіо в дні 6-го березня 1980. Коментар під заголомком "Як вибілено Америку", що його написав Володимир Троян — притаманний советській пропаганді. Ці псевдоукраїнські коментарі намагаються з лайкою на Америку та президента Картера, який мав сказати, що Америка стоїть у провіді "цілого світу". Згадуючи про "український розподіл", щоб українську еміграцію, В. Троян відразу сказав, що все це, що поміщено в урядовому виданні "Америка" це фальш та політурка, за якою скривається біда і голод українського робітника, який тепер служить новому "панові", і якого він мусить кликати "містер".

Троян також іритується, чому в статті нема згадки про тих "Юд, служаків Гітлера", чи колишніх вбивників з дивізії "Галичина", які знайшли притулок в Америці.

Про українські музеї в Чикаго і Нью-Йорку цей советський політурок каже, що в більшості з них знаходяться мистецькі твори "перепачковані" з України.

Троян радіє з цього приводу, що члени першої групи американського консуляту в Києві вже пакуються до вилізу на "приказ президента Картера".

У заключенні, київський коментар твердить, що стаття в американському журналі має "естетичний вигляд", але це тому, що вжито певного технологічного процесу, "який все вибілює". Він каже, що видавши журналу скористали все: живі кольори, суб'єктивну селекцію інформації та трюк фотографії, щоб показати советському читачеві Америку такою, якою вона в дійсності не є.

Ми, однак, певні, що коли б пересічний українець чи українка в підсоветській Україні мали змогу прочитати статтю "Про американців українського походження", — вони ніколи б не повірили коментарям советських пропагандистів-політурків, які твердять, що все те, що пишеться в офіційному виданні американського уряду, тобто про здобутки українців в Америці і їхню волюність — це неправда. Але, як знаємо, таких читачів — мало, якщо взагалі такі читачі існують, бож відомо, що Москва боїться відкрити правду своїм громадянам про життя української еміграції у ЗСА.

Треба тільки співчувати советському пропагандистові Володимирові Трояну, який, мабуть під тиском своїх зверхників з КГБ, взявся за погане діло очорнювання української патріотичної еміграції за її політичну, громадську, наукову й іншу активність і досягнення, яких вона (еміграція) добила на протязі майже столітнього перебування у З'єднаних Штатах Америки.

Панас Феденко

СУМНІ РОКОВИНИ

(60-ліття Варшавського договору)

Англійський історик Гіббон писав про розвиток упадку Римської імперії: в словив песимістичний погляд, мовляв, історія народів складається із злочинів і помилок (crimes and mistakes). Ці слова ще в більшій мірі можна приміняти до нашої доби, до XX століття. Згадаймо факти. В березні 1917 року завалилася імперія Романових. У листопаді 1917 року впала Австро-Угорщина й Німеччина. Поневолени імперіалізмом народи заявили своє право на самовизначення, почали будувати свої незалежні держави. Своєю волю до власної державності виявили й українці Наддніпрянщини і колишній піддані імперії Габсбургів.

Проти права народів, що були перед Першою світовою війною під владою російською та австро-угорською, виступили сили російські: большевисти, та збройні сили монархістів, так званих білих. На західні українські землі почала агресію Польща, що проголосила свою незалежність 11-го листопада 1918 року. Уряди західних великодержав і Америки визнали право на власну державність тільки полякам і чехам з словами: "Інші народи колишньої царської імперії мали б залишитися в майбутній реформованій Російській великодержаві".

Політики Німеччини в 1918 році давали напрям ген. Людендорфу. Він вірив, що після руйни російської армії в кінці 1917 року Німеччина переможе держави Антанти на Заході і розширить владу на кайзера Вільгельма на Україну, Крим і Кавказ. Демократичний уряд Української Народної Республіки скасовано з волі Берліну переворотом 29 квітня 1918 року. В Україні відновлено поміщицьку земельну власність, від чого уряди Німеччини й Австро-Угорщини надіялись мати поставання харчових продуктів.

Реакційний режим на Наддніпрянщині упав в листопаді 1918 року. Була відновлена Українська Народна Республіка, а на заході у Львові проголошено Українську Народну Республіку 1-го листопада 1918 року.

УНРеспубліка не знайшла визнання й допомоги в світі і стала цілком агресій на всіх своїх кордонах. Особливу відповідальність перед історією за трагедію України в боротьбі за волю взяли на себе провідники Польщі, відновленої з допомогою держав Антанти і великої Заоканської республіки. Уряди Польської Республіки були запаморочені "історичним щастям": протягом короткого часу, в 1918 році, упали три імперії,

що від кінця 18 року розділили Польщу-Росію, Австро-Угорщину і Німеччину. У польських провідників ожгла надія на відновлення "історичної Польщі" в кордонах, що були 1772 року. Польська політика не мала шансів поширити кордони своєї держави далеко на Захід. Зате перед поляками відкрились великі простори на Сході, де росла анархія і громадянська війна, як здавалось, на довгі роки. Уже в листопаді 1918 року почалася польська агресія на Західно-Українську Народну Республіку: що країну поляки вважали за нероздільну частину "історичної Польщі".

Не бачили польські провідники небезпеки для своєї держави від російської Червоної армії, котра від весни 1918 року, вела війну на різних фронтах із ціллю відновити єдину централізовану імперію під диктатурою Комуністичної партії. Перегородити шлях большевицькому режимові могли тільки вільні демократичні рухи народів колишньої царської Росії, що боролися за свої незалежні держави. Прикладом цьому були: Фінляндія, Естонія, Латвія, Литва, Україна, республіки Кавказу. Провід політики Польщі цього не розумів. Війна проти України, яку почав польський уряд від листопада 1918 року була фактично допомогою для агресії російської Червоної армії, що рушила в той час на Україну. Польська агресія перешкодила урядові Західної України послати свої дисципліновані патріотичні полки на Наддніпрянщину, щоб дати відсіч советській агресії і пропаганді. Ця агітація баламутила народні маси, що це не опам'яталися після репресій поміщицького режиму.

Невдачі армії Української Народної Республіки в обороні від північного ворога використав польський уряд для окупації українських земель — Галичини, Волині, Полісся, на весні й в літі 1919 року.

Восени 1919 року упав регулярний український фронт. Від початку грудня 1919 року Головний отаман С. Петлюра перебував у Варшаві, і там почалися переговори з польським урядом, що завершилися союзним договором 22-го квітня 1920 року. Здавалось, Польща досягнула свого завдання — впливати на поділ Сходу Європи: поляки здобули великі обшири — литовські, білоруські, українські. Але то були "Пиррові перемоги". "Чудо над Вислою", відсіч Червоної армії під Варшавою 15-го серпня 1920 року, не віщувала щасливої будучини польському народові.

Мировий договір у Ризі, підписаний дипломатами Польщі, та представниками

Анна Власенко-Бойчук

ВАЖКЕ ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МАТЕРІ

(Думки напередодні Дня Матері)

...Мадонно мого часу

Над тобою

Палають німби муки

і турбот...

Василь Симоненко

У наступну неділю в кожному місті і містечку нашої прибраної батьківщини святкуватимуть урочисто День Матері. Шасливі американські матері, діти яких виростають на волі, в добробуті й можливості світлого майбутнього. А найщасливіші ті матері, яких діти не покидають, не цураються. Минулого року на телефонічне сполучення із Флоридою, де живе велике число старших осіб в тому найбільше матерів та бабусь, доводилось деяким дітям чекати на протязі 6-ох годин, бо всі лінії були зайняті. Це діти бажали доброго дня своїм матерям, виявляючи прив'язання і любов, посилаючи квіти тощо.

Але між українками таких нещасливих матерів небагато, ні тут, ні в Україні, бо над їхніми материнськими обов'язками висить грізний Дамоклов меч. І тут і там обов'язки української матері складні і важкі. Вона рідко може рахувати на щасливу старість, бо як в Україні, так і в розсіяні її відповідальність перед народом — величезна, а тому, що "найтяжчий злочин — як це прекрасно висловив Симоненко — якрати в народі тобі повірене життя". І це правда. Однаково страждає серце матері, чи її син убогий в Ірані, чи її син загине в бою, чи відлучиться свого народу, чи погорджує нею, або вижене зі своєї хати стару і немичу, або віддасть до якогось притулку для старців.

В Україні насильно виривають дитину з рук матері, зокрема на селі, в твердині українства, де ще й досі бережливі предання традиції і любов до рідної землі, до рідного слова й поневоленого народу. Сучасна українська мати — це переважно колгоспниця чи робітниця, вона мусить ходити на роботу, а її дитина виростає в яслах, часто під опікою насланої російської вчительки, яка прищеплює пошану до партії, до уряду, до старшого "брата", бо русифікація, а не навчання є її головним завданням.

Недаром оповідають крізь слози жарт: "Петрусь, а хто ж твоя мати?" — "Росія", — відповідає Петрусь. "А хто твій батько, сину?" — "Ка-Пе-Бе" — каже Петрусь. "А чим ти хочеш бути, коли виростеш?" — "Сиротою". Так потішають себе нещасні матері в Україні. І добре було б, коли б то у всіх дітей була охота позбутись тих штучно накинених батьків, але, на жаль, так не є. Чимало дітей

ПЕРШОТРАВНЕВИЙ „КАРНАВАЛ” У ПАРИЖІ

Першотравневе свято, започатковане минулою століття Другим Соціалістичним Інтернаціоналом (1889) в деяких країнах відзначувано масово й дуже урочисто. До тих країн належить Франція. Зокрема в Парижі в святкуваннях 1-го травня колись брали участь мільйони людей, воно ж бо було єдиним спільним святом майже всіх працюючих. Та відколи комуністи захопили владу в єдиний коліс профспілкової Конфедерації Жене́раль дю Тра́вай, — і почали консеквентно витіснити діячів, які були іншої думки, а зокрема соціалістів, тоді почали виникати незалежні від комуністів профспілки. Серед них — найсильніша Конфедерація Франсез Демократік дю Тра́вай, що її очолюють соціалісти. Є також інші дрібніші профспілки.

Після розпаду профспілки, Конфедерації Жене́раль, створювались профспілки, а відтак і поодинокі групи робітників організували свої окремі першотравневі походи. Цьогорічний 1-ий травень був вершом цього зрізничування. Ще перед походами поліція арештувала провідників і активістів руху оборони прав людини, які брали участь у протибольшевицькій демонстрації перед московською амбасадною домомісцем звільнення політичних в'язнів із советських тюрем, ліквідації концентраційних таборів, припинення переслідування у ССРСР людей, які мають іншу думку комуністичної думки і т. д. Описали групи оборонців прав людини включились у колонні соціалістичних маніфестантів зі своїми транспарантами. Звідси вони голосно протестували проти беззаконня у ССРСР, проти переслідування інкогнумів, проти безправних арештів, беззаконних псевдосудів, двогорічних ув'язнень невинних людей, зате тільки, що вони мають відвагу мати свою думку й висловлювати її. Власне репортер "Ле Монд-у", Марек Гальтер, влучно у своєму після першотравневого репортажі, наголосив

парадоксально: свято Першого травня — свято вільної праці і вільної думки здегенерувало в арешти оборонців свободи, праці і думки! Навіть у Франції.

Цього року маршували окремо чужинецькі робітники, які по традиції дискриміновані в Франції і виконують тільки такі роботи, яких не хочуть робити французи, а навіть французька Комуністична партія не виступає послідовно у їхній обороні. Маршували іранці, одні з них славословили Аятоллу Хомейні, інші його проклинали, демонстрували різні африканські робітники, і ті, що хочуть різних змін у своїх країнах, і ті, які протестували проти останніх змін, наслідком яких прийшли нові володарі у їхніх країнах, а давніших здебільшого постріляно, чи в інший спосіб повбивано, маршували вські інші й усі вони намагалися бути якнайголоснішими.

З огляду на те, що "вожді" комуністичної профспілки не хотіли виявити найменшого зрозуміння для інших профспілок, маршували колонні перехрещувалися, мільшались, що викликало чималий хаос і незадоволення. Та найбільше полонили увагу глядачів групи анархістів — в Парижі дуже популярні, зокрема серед молоді й під час заворушень 1968 року чорні анархістичні прапори повідали над Сорбонною і іншими столичними будинками, — які несли транспаранти з різними написами, як ось: "Ми хочемо вмерти при праці", "Всіх безробітних у тюрму", "Звільніть дітей — замкніть школи" і т. д.

Загальне число маршуючих цього року не перейшло сто тисяч учасників, а на тротуарах, у відвізнення від попередніх років, було порожнаво. Зате шосс з Парижу на захід до моря, а ще більше на південь були забиті. На головній Рут Національ, що веде на південь, затор автомобілів розтягнувся на яких шість миль.

СТРАЙКИ ЗАКІНЧИЛИ ЕПОХУ „ШВЕДСЬКОГО МОДЕЛЮ”

Стокгольм, Швеція. — Надії на подолання "клясового" конфлікту між працедавцями й робітниками та на закріплення "шведського моделю" в суспільно-господарському житті Швеції закінчилися крахом. Від десяти років Швеція славилася тим, що тут немає страйків, що всі суперечності між власниками і їхніми працівниками поладжуются, "за зеленим столом" пертракціями, компромісами, свентуальним арбітражем. Шведи були горді з того, що в них життєвий рівень

робітника і взагалі суспільства найвищий у світі, соціальне забезпечення найповніше — від коліски до гробової дошки —, а через це немає справжніх підстав до страйків та конфліктів між робітниками і підприємцями.

Мир на робітничому відтинку давав змогу шведським компаніям планувати довгий протяг часу, а крім цього шведська промисловість вславилася шуканням нового стилю, нових відносин у викону

(Закінчення на стор. 4)

В. Левенець

СТ. ПІТЕРСБУРГ —
СОНЯШНА УКРАЇНЬКА
ОАЗА
 (Враження з поїздки на Флориду)

З початком пізніх шістдесятих років до соняшного південного стеги Флориди почали напливати більші гурти українців із різних місцевостей З'єднаних Штатів Америки і Канади, щоб-як заявив один з давніх поселенців у місті Ст. Пітерсбургу, — не тільки втекти від великоміського шуму і надміру злочинства, яке чимраз більше поширюється у густо заселених центрах, але також підкріпити своє здоров'я, бо, згідно з опінією численних лікарів-спеціалістів Флориди вважається "раєм смертних" і людей з підірваним здоров'ям, які шукають там сонця, теплих солоних купелів, сірчанних озер, як, наприклад, у Мінерал Спрінг, чи чистого хрустального повітря, яким саме відзначається місто Ст. Пітерсбург у середній частині Флориди.

Децю про Ст. Пітерсбург

Місто, чи містечко, чи містечко, чи містечко, — Ст. Пітерсбург, яке, згідно з твердженням підприємців, що займаються розповсюдженням реклами, має на 365 днів в році 300 соняшних днів, положе на півострові, оточено з одного боку водами Темпа, а з другого Мехіканською затокою. Тут температура літом дуже рідко перевищує 90 ступенів Фаренгейта, в більшості вона держиться на рівні 80-85 ступенів, а зимою 65-75, тим самим даючи можливість особам, які там перебувають, користуватись теплом, так би сказати "круглий рік".

Недалеко від Ст. Пітерсбургу знаходиться таз звана, мабуть, найбільша на Флориді пляжа "ДеСото парк", на якій постійно гріються до сонця сотні тисяч туристів і

місцевого населення. Чого тільки у цьому "чудо-парку" немає: ресторани, пляжформи для виступів артистів, переважно оркестр, столи і кіоски для вигоди гостей, пристань для човнів, які можна виписати, місця для таборування на лоні природи тощо. Загальна кількість населення не перевищує у Ст. Пітерсбургу 65,000 мешканців, серед яких високий відсоток становлять пенсіонери і люди старшого віку, які з різних причин, переважно, здоровельних — тут поселились. Не бракує там і слов'янського елементу, зокрема українців, поляків, росіян, словаків і людей інших національностей.

Керівництво міста, а зокрема поліціянти, таксикари, а також молоді, ставляться з особливою увагою до своїх співгромадян старшого віку, як ніде в інших стейтах, керуючись мабуть свідомістю, що цей прошарок населення приносить місту великі користі фінансового характеру, а це у свою чергу спричиняється до високого життєвого стандарту, який завважується скрізь у цьому місті. Помешкання у Ст. Пітерсбурзі різні: починаючи від локсусових надморських "кондомініумів" і кінчаючи на маленьких дерев'яних домиках, що нагадують хатки, "на курячій лапці". Багато мешканців мешкають у так званих "пересувних домах", або такі у великих риболовних човнах. З огляду, мабуть, на специфічний клімат доми тут побудовані дещо інакше, як, наприклад, у східних стейтах ЗСА. Хатки низькі, дахи типу європейського, без півнячих. Більшість українців живе у власних домиках, з гарно плесканими городом, овочевими, здебільша оранжєвими садками, і тропічною зеленню.

Українська колонія

Тяжко встановити відколи почалося українське поселення в тому місті. Але, мабуть, нескоро, як у пізніх 50-их і ранніх 60-их роках, коли до цього міста почали напливати старші здебільшого громадяни, найбільше зі східних стейтів ЗСА, а також з Канади. Великою заохотою для нових поселенців були податкові користі, які тут існували. Там немає стейтового податку, багато предметів звільнені від оподаткування, а крім того багато американських газет, в тому числі "Крішчен Саєнс

Монітор" зараховують Ст. Пітерсбург до 10-ох найкращих міст у ЗСА. Саму назву міста прийнято у 1888 році на прохання 30-ох мешканців цієї коліїс маленької оселі, серед яких був також Піт Демонса, родженець Пітерсбургу в Росії, який був високим і довгим.

Українці гуртуються переважно біля своєї церкви св. Богоявлення, парохом якої є о. Стефан Адам'як. В околиці живуть також інші отці емерити, які у потребі допомагають парохам в обслузі громадян українського походження.

Мала, але дуже активна українська громада в цьому місті росте й розвивається, збільшуючись чисельно і місійною організацією. Сьогодні вже можна навіть твердити, що вона займає друге місце, після громади в Маямі. Як відомо, крім громад в Маямі і Ст. Пітерсбургу, існують ще українські поселення в інших місцевостях, а зокрема в Мінерал Спрінгс, Аполлі та інших містах. До Ст. Пітерсбургу прибувають усе нові й нові родини і то не тільки емерити, але також молодшого віку професіоналісти, зокрема лікарі, архітекти, продавці реальностей та люди інших фахів.

Користаючись з обставини, що моя рідня — Олена і Прохп Левенець самі є церковними громадськими активістами, я мав нагоду побувати не тільки в українській католицькій церкві св. Богоявлення, і на "Свяченому", яке саме в цьому часі влаштувало Церковне Братство, але також познайомитися із багатьма провідними людьми цієї громади: головою Братства митром Іваном Когутом, головою Сестрицтва св. Ольги п-і Анною Гузар, д-ром Василем Гуцулюком, Дмитром Сулимою, відомим суміським і громадським діячем у Детройті, Миколою Задоним, паном Іваськевичем, п-і Осипою Михайленко, активісткою Українського Народного Союзу, коліс головною радною цієї забезпеченої і громадської установи, яка робить старання у напрямі для організування там Відділу УНС і поширює добре ім'я про цю установу.

Там ми зустріли давнього знайомого, а в Ст. Пітерсбурзі дуже шанованого Богдана Бемка, який є не тільки диригентом церковного хору і хору "Україна" та ініціатором танцювального гуртка, але також душею усіх

культурних імпрез, які досі відбувались у цій громаді. Він поінформовав нас, що громада шукає тепер організаційних форм і тому недавно було засновано Українсько-Американське Товариство, яке поставило собі за ціль не тільки продовжувати та плекати українські національні традиції, але в першу чергу поширювати добре ім'я України поміж співгромадянами неукраїнської національності. Від чотирьох років це Товариство під головуванням Мирослава Сеника бере участь у щорічних міжнародних базарах, де є найкраща нагода познайомити не-українців із здобутками української культури, зокрема пісню, танком та традиційною українською кулінарією. Хор "Україна" і танцювальна група здобули на останньому фестивалі одну з найкращих оцінок і про це широко писала місцева преса, при тому заподіючи відомості про Україну та українців.

До поширення українського імені причиняються також виступи церковного і світських хорів на різних інших імпрезах, що їх влаштував згадамо Товариство чи індивідуально диригент Богдан Бемко. Громада також відзначає майже всі найважливіші національні свята, як, наприклад, Свято Української Державності, з підняттям українського прапору на цюлі міського ратуша, роковини Тараса Шевченка, Листопадівий Чин та інші річичні.

У Великодню неділю після Служби Божої влаштувано загальне свячення пасок на площі біля церкви (за нашою староукраїнською традицією), а після двічі в народних одягах та деякі пані виводили гагілки під керівництвом відомої танцюристки з Детройту Мотрі Федірко. Ці святкування Великодня увійшли у програму місцевої телевізійної сітки, а преса Ст. Пітерсбургу помістила довші нотатки про величодні традиції в Україні.

Осінь минулого року українці влаштували дводенний фестин і на ньому і не-українці знову мали змогу подивляти наших хористів і танцюристів. Відповідальним за цю імпезу був мгр І. Когут, один з новіших поселенців у Ст. Пітерсбурзі. Листопадівий Чин відзначено Панахидою і святковими сходинами з доповіддю ред. Ярослава Гайбаса. Доповіді з різних нагод часто англофоне так згадували нами д-р Василь Гуцулюк.

(Закінчення на стор. 3)

СТ. ПІТЕРСБУРГ...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

Свячення пасок біля церкви у Ст. Пітерсбурзі.

Частина хору „Україна“ під диригентурою Б. Бемка перед виступом.

Усе таки центром зустрічей місцевої громади з приїжджими гостями є церковна зала, у якій, після Служби Божої, зустрічаються за кавою і перекусують, що їй приготували пані з Товариства св. Ольги, які дуже активно працюють, підтримуючи тим самим фінансово не тільки парохію, але також товариства і братства та культурне життя в цілому. Не забувають місцеві громадяни і про загальні потреби Церкви і української спільноти. Вони переводять часто збори на Патріарший Фонд, УКАА, політичних в'язнів у ССРСР та інші потреби. Мрією українців у Ст. Пітерсбурзі є побудова чи закупівля свого Українського Народного Дому, який став би центром національно-культурного життя, магнетом, — як каже п. Богдан Бемко, — який притягав би своїх людей — старших і молодших, бо громада в Ст. Пітерсбурзі має гарне минуле, на якому можна цілком сміливо розбудувати українське майбутнє.

„У нас не тільки теплий клімат, — заявила авторці цих рядків одна пані, яка, однак, не бажала, щоб її називали, але теплі також наші серця і ми радітимемо кожним, хто прибуде до нашої громади і включиться у наше скромне зорганізоване життя“.

Ст. Пітерсбург — соняшна українська оаза, до якої у майбутньому приїжджатимуть ті, які спрагнені доброго свіжого повітря, теплої морської води; а передусім спокою та внутрішнього вдоволення. Пульсуюче тут українське життя надає особливого чару цій оазі.

Окружний Комітет Відділу УНСОюзу в Ньюарку, Н. Дж.

повідомляє, що

в понеділок, 12 травня 1980 р., о год. 7- веч.

в залі УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.

відбудуться

НАРАДИ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

Обговорення СОЮЗОВОГО ДНЯ, який відбудеться 24-го СЕРПНЯ, 1980 р. в БАНД БРУКУ, Н. Дж.

До участі в нарадах зобов'язані члени Управи Округу.

Ю. Баранюк, гол.

Андрій Кейбіда, секр.

Я. Песьків, заст. гол.

Вол. Боярський, касир

Українсько-Американське Спортивне Товариство „ЛВВВ“, Клівленд, Огайо

повідомляє спортивні Товариства, що

ВІДКРИТИЙ ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР ЮНАКІВ за ПЕРШЕНСТВО УСЦАК

відбудеться

в днях 24-25-го травня 1980 р., в Клівленді, Огайо

Спортивні Товариства, які бажають брати участь в турнірі, можуть з'ясувати до дня 8-го травня на адресу:

UASC "LVIV" c/o Ivan Rošić, 2591 Dale Ave., Rocky River, Ohio 44116

УКРАЇНЬКА ГРОМАДА в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

влаштує

в суботу, дня 17-го травня 1980 р., в залі Оселі УБС „Берховина“

ВЕЛИКУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

Увесь дохід із застави призначений на видання 4-го твору поета і письменника, мешканця Українського Глен Спей,

Проф. ВАСИЛЯ БАРКА, — „СВІДОК“

Грає оркестра Богдана Гіриняка • Буфет у заряді Управи Оселі Початок — год. 9-та веч.

Просимо про численну участь, для підтримки благородної цілі.

Вступ на забаву — 5.00 доларів.

Громада Глен Спей

Чергова виставка мистецьких праць

Л. Гуцалюка в Вінніпезі

Вінніпег, Канада. — Мистець Любослав Гуцалюк, за яким, крім групових, цілий ряд індивідуальних виставок в ЗСА, Канаді і Європі, цим разом виставить свої картини на виставці тут, у „галерії Осерелок“, відкриття якої відбудеться у п'ятницю, 9-го травня ц.р., в год. 8-й вечора. Після офіційного відкриття заплановано дискусію з мистцем. На виставці можна буде оглянути 32 олійні малюнки на полотні. Здебільша — це краєвиди з Франції.

Про Л. Гуцалюка появилось декілька бібліографій з-під пера французьких і американських рецензентів. Багато його мистецьких праць знаходиться у музеях таких, як: Музей Палм Спрінгс в Каліфорнії, Центрі Мистецтва у Вермонті, Український Канадський Фонд у Торонто, в приватних колекціях в

Мистець Любослав Гуцалюк

Європі й Америці та в Національній Бібліотеці в Парижі.

Мистець відомий також з своїх виставок в українських осередках, таких як: Філадельфія, Чикаго, Детройт, Нью Йорк, Торонто т.д., здобуваючи собі незвичайну популярність серед української спільноти.

В НЕДІЛЮ, 4-го ТРАВНЯ, ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ поміж родинами американських закладників у Ірані і поміж в'язнем в'єтнамським, американцем, який пробує сім років у чужинській неволі. Приблизно п'ятдесят членів з двадцяти родин закладників відбули що — третю з черги зустріч протягом останніх двох тижнів поміж собою) цей раз із капітаном Вільямом Стратоном, його дружиною та дружиною іншого в'єтнамського в'язня п-ні Галанте, за закритими дверима, щоб поділитися своїм досвідом поміж собою, бо це впливає заспокоїливо — знати, що хтось вже успішно перетривав ці ходіння по муках.

В НЬО ЙОРКУ...

(Закінчення зі стор. 1)

Президія Головної Ради відбула свої наради при нагоді святкування 30-річчя НТШ в Канаді в жовтні минулого року.

Річне засідання ГРНТШ відбулося цього року 22-го березня, користуючись з перебування на цьому континенті голови Європейського НТШ проф. Володимира Кубійовича, якого українська громада, зокрема нью-йоркська, вітала з 80-річчям.

Це було перше повне засідання ГРНТШ, яке відбулось у душі широкій атмосфері. Президент інж. Мацьків привітав проф. Кубійовича з його 80-літтям та побажав йому успіхів у довершенні великого діла докінчення Енциклопедії Українознавства.

Професор Кубійович висловив вдоволення, що наладується співпраця всіх НТШ, і висловив надію, що при добрій волі теперішнього проводу ГРНТШ будуть усунуті ті розходження, які в минулому утруднювали співпрацю.

Деякі труднощі вже усунуто при зміні Статуту, який схвалили всі НТШ. Вкороті він буде надрукований і пересланий всьому членству НТШ.

Була мова теж про план перенесення Історично-філософської Секції з Європи до Америки з огляду на більшість членства на цьому терені. Натомість в Європі залишився б Інститут Енциклопедії Українознавства, який діяв би на правах окремої Секції.

В часі цього засідання д-р Василь Ленчик, генеральний секретар, подав звіт за час від 27-го жовтня 1979 року до останнього часу, а д-р Петро Стерчо прочитав протокол із останніх зборів ГРНТШ, які вибрали теперішній провід ГРНТШ.

При нагоді цих річних зборів зроблено спільну знімку та схвалено наступні резолюції:

РЕЗОЛЮЦІЇ

Головної Ради Наукових Товариств НТШ з дня 22-го березня 1980 року

1. ГРНТШ засуджує русифікаційну політику комуністичного окупційного режиму в Україні, обмеження свободних дослідів наукової праці та переслідування українських діячів науки і культури.

2. Головна Рада НТШ закликає українських науковців та українських діячів культури до посиленої гармонійної праці і співпраці, щоб не дати занежити українській науці і культурі.

3. Головна Рада НТШ просить українське громадянство підтримати українську науку морально і матеріально, чого вимагає повне відновлення української науки на Батьківщині.

4. Головна Рада НТШ повністю приєднується до резолюції Першої конгресової сесії Наукової Ради при СКВУ, схваленої Пленумом Третього Конгресу СКВУ в дні 23-го листопада 1978 року в Нью Йорку, а саме „Перестерегти українське громадянство й українських науковців перед далекою атомізацією своїх зусиль і організаційних форм і заклаяти до об'єднання й скріплення існуючих наукових установ.“

Успішне звільнення...

(Закінчення зі стор. 1)

вимагає добро справи. І тепер британська преса та публічна опінія не пробують відгадувати публічно те, що державні чинники намагаються втримати в таємниці. Наприклад, учасники акції були показані в британському телебаченні в масках на ліві і кожний сприймає це, як зовсім нормальне й самозрозуміле явище. Ужита атакуючими зборя з зовсім нового типу, засекречена і для кожного ясно, що саме так повинно бути. Щойно після акції було подано, де учасники її передтим тренували, які були умови й вимоги тренування, тощо.

ВЛАСНИКИ БУДИНКІВ у Нью Йорку й на Лонг Айленді вживали на протязі цієї зими 10 відсотків менше оливи для опалювання, але заплатили 40 відсотків більше за опалювання мешкань, згідно з обслідуванням, яке провела неприбуткова Акція Споживачів з Лонг Айленду.

ПОДИВУГІДНІ ЖЕРТВОДАВЦІ ФКУ

Вн. Пані ФРАНКА ДАХНІВСЬКА з Чикаго переплатила з нагоди її 80-ліття пожертву — 1,000 доларів. Це вже сьома її вплата на фонд українських студій в Гарвардському університеті, яка творить тепер загальну суму — 4,065 доларів.

СЕМЕН І МАТІЛЬДА ФЕЦОВИЧІ — канадці, тепер емерити на Флориді, пожертвували в 10-ти вплатах — 3,400 доларів.

АННА ПАХНІЧ з Бріджпорту, робітниця в шпінталі, тепер на пенсії, вплатила — 1,000 доларів.

КАРОЛІНА І ПЕТРО ПІКОТІ з Рочестера пожертвували знову — 1,000 доларів. Враз із попередніми їхніми вплатами загальна сума їхніх датків на Український Гарвард — 6,000 доларів.

ВАСИЛЬ ПЕШЕЦЬКИЙ з Бріджпорту вплатив у доповнення до попередніх пожертв 290 доларів і став добродієм ФКУ.

Проф. ІВАН І НАТАЛІЯ ГОЛОВІНСЬКІ з Нью Брансвіку вплатили 150 доларів в доповнення до попередніх пожертв і стали добродіями ФКУ.

МИКОЛА І ІРЕНА РАКУШІ з Маямі, вплатили знову 1,000 доларів, досягли загальної суми — 4,020 доларів.

ТЕОФІЛ ЛОТОЦЬКИЙ з Кліфтона, вплативши 500 доларів, досяг загальної суми своїх пожертв до ФКУ — 2,080 доларів.

Д-р ОМЕЛІАН ДЕРІВ з Балтимору вплатив 600 доларів. Тепер загальна сума його пожертв — 2,015 доларів.

ВОЛОДИМИР КОТЕНКО з Чикаго вплатив знову, другу вже — 1,000 доларів.

Вплативши 1,000 доларів, чи доповнюючи попередні їхні вплата до тієї висоти, новими Меценатами ФКУ стали: Галина й Володимир Балабан, Ірена й Орест Гафтовичі, Ернеста й Микола Гнатки, Роман Гуцало, д-р Володимир Гудз, Володимир Деніс, Софія Ліщинська, д-р Юрій Малецький, Дмитро Мельник, Емануїл і Анна Притули, Володимир Трач.

СТЕПАН СІДІЯРЧУК з Бостону, давній і ентузіастичний Представник ФКУ, скромний, але видатний громадський діяч пожертвував недавно 1,250 доларів, підносячи тим загальну суму своїх пожертв на ФКУ до висоти — 5,000 доларів.

Дальші пожертви шліть, будь ласка, на адресу: Harvard University — Ukrainian Studies Fund 1583 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. 02138

УВАГА!

Співжители Українського Табору на Оселі Гангоферзідлунг у РЕГЕНСБУРГІ!!!

Засновники, організатори, виховники, отці катехити, професори, абсолютні, учні, опікуни та всі прихильники й симпатичні

УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ в РЕГЕНСБУРГІ

скористайте з рідкісної нагоди зустрітись, пригладитися, зробити підсумки та спільно пережити „мандарівку в минуле“ на

ТОВАРИСЬКОМУ З'ІЗДІ-ЗУСТРІЧІ РЕГЕНСБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

на СОЮЗІВЦІ в Кергонксоні в днях 24, 25, 26-го травня 1980 року

В додатку до запланованої програми:

- Цікаві зустрічі й розмови.
- Відновлення давніх знайомств і „симпатій“
- Пізнання себе на давніх знімках (побільшених для вгоди)
- Нагода для спорту.
- Приємна товариська атмосфера.

Отож, кидайте все „варене й печене“, залишайте вдома всі турботи й хвороби, забудьте про щоденні клопотання „життєвської похемки“, а поспішайте з Родинами й Дружинами на З'їзд, та спільно спробуємо „доганяти піта молоді“...

До радісного й мирного побачення на Союзівці під час ЗУСТРІЧІ РЕГЕНСБУРЗІВ!!!

Братство кол. Вояків І. УД УНА

Станиця Нью Йорк

повідомляє своїх Членів Станиці, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в п'ятницю, 6 червня 1980 р., о год. 6:30 веч.

у власній домівці в УНДомі, кім. ч. 31

140-142 Друга Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

У випадку браку вимаганої статуту кількості членів, Загальні Збори відбудуться годину пізніше без огляду на кількість членів.

УПРАВА СТАНИЦІ

ВСТУПАЙТЕ в ЧЛЕНИ

УНСОюзу!

Ред. Іван Світ доповідатиме в УВАН

Нью Йорк (І.С.) — У неділю, 11-го травня, о 2-й годині дня, відбудеться в приміщенні УВАН, 206 Вест вул., Нью Йорк, доповідь ред. Івана Світа на тему „Т.Г.Олесіюк — політичний і громадський діяч та дослідник демографічних питань України“.

Діяльність Т. Олесіюка проходила в Україні в часи Визвольних змагань і в Польщі. Д-р Олесіюк був автором багатьох наукових праць, серед яких „Статистичні таблиці українського населення СРСР за переписом 1926 року“, видані Українським Науковим Інститутом у Варшаві, стали основою всіх праць, присвячених питанням українського населення на сході Європи.

Другою важливою працею були досліді: „Українські колоніальні землі“, видруковані в журналі „Табір“ у 1932-1934 роках. В цих дослідіх поставлено питання долі українських поселенців в Азії, одне з важливіших питань нашої демографії. Ці поселенці в Азії становлять поверх 10 мільйонів осіб.

МОРГАН ГАРАНТІ ТРАСТ, П'ЯТИЙ НАЙБІЛЬШИЙ

банк в Америці, знизив позичковий стопу на один відсоток до 17.5 відсотка, а велі за ним підуть, правдоподібно, інші великі банки згідно з тенденцією останніх трьох тижнів.

Внаслідок цього, передбачується зниження відсоткової стопи на позички, зокрема на побудову і закупівлю будівель, які значно впали з уваги на інфляцію. У той сам час впали також відсотки від 10,000-доларових короткотермінових сертифікатів з 15.7 відсотка до 9.5 відсотка. Цей спад приписується речесії, яка погіршується.

ПОЖЕРТВИ

НА УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ АКАДЕМІЮ НАУК у США

Замість квітів на могилу

проф. Дам'яна Горняткевича

1. Шарунович Антон і Ірина	\$ 30.00
2. Баранюк Андрій	\$ 25.00
3. Брикоч Володимир і Теодосія	\$ 25.00
4. Брикоч Іван і Дзвінка	\$ 25.00
5. Брикоч Люба	\$ 25.00
6. Волянський Олег	\$ 25.00
7. Караліна Оріся	\$ 25.00
8. Дудра Михайло і Дарія	\$ 25.00
9. Палав Дарія	\$ 25.00
10. Гнатів Мирослав і Сна	\$ 20.00
11. Клофас Орест і Ксеня	\$ 20.00
12. Мацок Писиф і Софія	\$ 20.00
13. Плєскачевський Анатоль і Свєтлана	\$ 20.00
14. Судачок Оріся	\$ 20.00
15. Витович Дарія	\$ 10.00
16. Волянська Богдана	\$ 10.00
17. Денисенко Ольга	\$ 10.00
18. Дражевська Любов	\$ 10.00
19. Змії Антін	\$ 10.00
20. Коровицький Іван	\$ 10.00
21. Сенежак Володимир	\$ 10.00
22. Хамула Галина	\$ 10.00
23. Ципка Михайло і Омеція	\$ 10.00
24. Черешньовський Михайло	\$ 5.00
Разом:	\$ 425.00

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ

моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

бл. п.

АННИ ЗАХАРКІВ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 12 травня 1980 р., о год. 7:30 р.

в українській католицькій церкві

св. Михаїла в Балтимор, Мд.

3 цієї нагоди складаю на Український Науковий Інститут в Гарварді 1,000.00 доларів.

Муж — МИХАЙЛО ЗАХАРКІВ

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 3-го травня 1980 року, на 69-му році життя, по тяжкій недузі, упокоївся в Бозі

бл. п.

ТЕКЛЯ ГОРОДЕЦЬКА-ШЕВЧЕНКО

народжена у Станіславові, останньо замешкала у Пенсильвенії.

ПОХОРОН відбудеться 7-го травня 1980 р., з української православної катедри св. Князя Володимира у Філадельфії, Па., на цвинтарі Longkroft, Честер, Па.

Горем прибиті:

опікуни — о. ЙОСИФ КОПЧАК з дружиною АННОЮ і донею ТАТЯНОЮ

Ділимося сумною вісткою, що дня 5-го квітня 1980 року, в Піттсбурзі, Па., упокоївся в Бозі, а дня 8-го квітня 1980 р., був похований

бл. п.

МИХАЙЛО ДЕЦИК

народжений 1892 р. в с. Береги (Самбірщина)

Складаємо щирю подяку Усім за участь у похоронах, вислови співчуття і за квіти.

Опечалені:

ОЛЬГА ДЕЦИК-ПОЛЯР з чоловіком

МИХАЙЛО І ВОЛОДИМИР родиною — сини

в Україні

Ближча і дальша Родина в Америці

Річні загальні збори 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку

Пассейк, Н. Дж. (Василь Марушак). — В неділю 16-го березня в Українському Народному Домі відбулися загальні збори 42-го Відділу УНСоюзу ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н. Дж.

Збори відкрив президент товариства Іван Хомко, привітавши присутніх членів і головного організатора УНСоюзу Василя Оріховського.

На голову зборів вибрано Івана Бліху, а на секретарів Ростилава Галабурду і Василя Марушак. Іван Бліха подякував за вибір і приступив до ведення зборів. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять патрона т-ва Тараса Шевченка, а відтак хвилиною мовчанкою вшановано пам'ять мерлих членів Відділу.

Протокол з попередніх загальних зборів відчитав секретар Василь Марушак.

СТРАЙКИ ЗАКІНЧИЛИ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ваних масової праці у великих промислових комплексах. Одним із останніх таких шукань були спроби знайти вихід з "легумізації" праці, яку створює конвеєр. Робітників на конвеєрі стає додатком до нього, виконуючи механічно обмежену кількість рухів, що не вимагає ні його ініціативи, ні винахідливості. З часом він стає неаче роботою. Були ще й інші відтинки, на яких шведи були новаторами.

Усе це названо "шведським моделем". 30-го квітня цей моделю лопнув, коли робітники в деяких промислах відмовилися прийняти компромісову формулу нового контракту між профспілками і підприємствами.

Робітничі профспілки вимагали підвищення 11,3 відсотка, підприємці давали 2 відсотки, держава запропонувала 2,3 відсотка. Після виходу на страйк робітників, підприємці відповіли закриттям фабрик, а тоді профспілки масовим, майже генеральним страйком.

Станули заводи важкої і легкої індустрії, металургія, фабрики машин і автотранспорту і т. д. Преса, яка покищо появляється у зменшеному обсязі, іронічно підкреслює, що працюють тільки "фрізери, коміюни, музиканти і агенти... забезпечені компаній". Швеція, мабуть, входить у новий промисловий період.

ВАЖКЕ ЗАВДАННЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

вони 8 годин денно, а тільки по суботам і неділям довші. Беручи місячно: вони слухають і говорять 240 годин англійською мовою, а лише 60-90 годин українською мовою. Річна пропорція виходить 4:1. Це про мову, а в інших ділянках як читання, музика, спорт, забави, пропорція буде куди нижча в некористь української спадщини.

Однак найгірша представляється справа в ділянці задержання українських імен і прізвищ. Про це навіть ніхто не говорить — соромляться. Ми практикуємо добровільний геноцид, уподібнюючи наші наші родові прізвища до англосакських прізвищ, а таких, на жаль, є майже половина 48 відсотків. Це робиться різними способами, а найбільше фонетичною подібністю, приймаючи беззастережно популярну, а не інтернаціональну транскрипцію. (Для тих, що не розуміють про що мова, та щоб нікого не вразити, я подаю моє власне прізвище в двох транскрипціях: міжнародній, що її вживають Вою-сун, та іншій роблять Воу-сун, що інші роблять. Перше остане назавжди українським, а друге стане англосакським).

Подібно наш рак (Рак) стає скалою (Rock), славний Романішин — Рома-нейшин!

В Україні діється те саме, як це висміває невідомий поет у своїй знаменитій сатирі про русифікацію:

*Хай Оксана Ксенією стане,
А Петренко хай буде Петровим...
Не гайуйте ж часу,
сродмодані,
забудьте свій рід і мову!*

Ми можемо це перефразувати і вийде точнісінько наша емігрантська дійсність:

*Хай Оксана Сузанною стане,
А Петренко хай буде Петровим...
Не гайуйте ж часу,
сродмодані,
забудьте свій рід і мову!*

Тому, матері, нашим святам обов'язком у найближчому часі — це різке протиставлення американізації прізвищ. Навчайте дітей, щоб вони пам'ятали, чий сини, яких батьків, бо це важливіше ніж сама мова. Просіть ваших синів, у цей 1980 рік — День Матері, щоб вони не змінювали своїх прізвищ, щоб не стати безбатьківцями. І молитесь Богу, щоб дав їм силу і сили: "чужого навчатись, але свого не цуратись".

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА "THE UKRAINIAN WEEKLY"

(Просимо вжити, вивантажити і разом з належною передплатою, переслати до Адміністрації "Свободи".)

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ "СВОБОДИ"

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА The UKRAINIAN WEEKLY

Передплата: річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів \$8.00
піврічно \$3.00, \$5.00

Прощу зарахувати мене до передплатників The Ukrainian Weekly

Ім'я прізвище _____

Address: No _____ Street _____ City _____ State _____ Zip Code _____

Я є членом УНС. Відділ _____ Я не є членом УНС. □

Залучую (чексом □ грошовим переказом □) мою річну (піврічну □) передплату.

Передплата \$ _____ Пресовий Фонд \$ _____

Протокол прийнято, без змін. Відчитано прізвища урядників Відділу зборів, що не присутні, які не брали участі в зборі, втрапили свої урядові пости. Відтак приступлено до звітності.

Першим звітнував президент т-ва Іван Хомко, він дав обширний звіт діяльності. Плановані були поїздки на Союзівку і до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті, які не відбулися, бо зголосилося тільки сім членів. Зате Союзівку День Окружних комітетів стейту Нью Джерзі був відкритий і ми в нашій Окружній Відділі доклали всіх зусиль, щоб імпреза випала якнайкраще.

Заступник президента Ростилава Галабурду у звіт подав, що голова Іван Хомко виконував свої обов'язки і не було потреби його заступати, подякував йому за його роботу. Фінансовий секретар Петро Головачук подав докладний фінансовий звіт і рух членів, звернувши увагу на те, що багаторічне членство кінчається 20-річне забезпечення і тому Відділ має втрати в членстві, хоча до УНСоюзу приєднано нових 14 членів. Цей набуток все таки не покриває наших втрат, казав фінансовий секретар, він звернувся до тих членів, яким кінчається їхні поліси, щоб ставали наново членами УНСоюзу. Фінансові зобов'язання до УНСоюзу Відділ висилає на час.

Далі звітнували: касир — Назар Михайлишин; рекордний секретар — Василь Марушак; опікуни-хворих — Анастасія Марушак; й Володимир Оліярник, прапорщик — Станіслав Коваль; господар — Гарасим Романів; представник до місцевого Відділу УККА, який там заступає і оборону наші інтереси та був референтом Національного Фонду.

В дискусії над звітами заборили слово Іван Хомко, Микита Юрчинок і Гарасим Романів. Петро Головачук дав висновок до затриманих у дискусії справ. Після звітів і короткої дискусії голова контрольно-ї комісії Іван Бліха дав висновок до уніфікації управління, абсолютну уніфікацію одного голосу. Перед вибором нової управи Іван Бліха привітав і попросив до слова головного організатора Василя Оріховського. Головного організатора привітав присутніх членів і передав привіт Екзекутивного Комітету і попросив вибачення від мого Ульяна Дячука, що не зміг прийти, бо мала іншу репрезентацию. В своїм слові Василь Оріховський порушив і дав висновок до багатьох справ, які в останньому часі заіснували в українській діаспорі. Він дав короткий огляд праці й труднощів, які треба

полагоджувати. Головного організатора найбільше привітав уваги справи організування нових членів, він також вказав, де ще можна здобути нових членів. На закінчення головний організатор звернувся до зборів вибрати заступника-помічника для фінансового секретаря Петра Головачука і побажав дальших успіхів на добро Відділу й УНСоюзу.

З черги приступлено до вибору нової управи, для якої Юліян Котляр подав листу.

Нову управу на 1980 рік вибрано в такому складі: Іван Хомко — президент, Ростилава Галабурда — заступник президента, Петро Головачук — фінансовий секретар, Іван Бліха — заступник і помічник фінансового секретаря, Назар Михайлишин — касир, Василь Марушак — рекордний секретар, опікуни хворих: Анастасія Марушак, Володимир Оліярник, прапорщик — Станіслав Коваль і Михайло Тижбір; мужі довіря — Степан Загородний і Теодор Хомишак, господар — Гарасим Романів; контрольна комісія: Юліян Котляр — голова, Варвара Тижбір і Микита Юрчинок — члени. Представником до місцевого Відділу УККА вибрано Івана Хомка. Перед закінченням зборів Іван Бліха побажав, щоб відсьогодні за рік кожний член управи організував бодай одного нового члена; збори закінчено відспіванням національного гімну "Ще не вмерла України".

Новообраний президент подякував головному організаторові Василю Оріховському за участь, закликав всіх членів допомогти організувати нових членів і попросив до перекуски, яку приготували пані А. Марушак, В. Тижбір і Марія Коваль.

Українське Патріархальне Товариство Відділ в Ньюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.

повідомляє:

НА КОЛЯДУ 1979-1980 НА ПАТРІАРХІЙНИЙ ФОНД
ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

зложили:

По 100.00 дол. — д-р Крачук Роман, д-р Кузьмак Любомир, д-р Яворський І. К., Гайдучок В. І. Л., д-р Гук Стефанія, Завицький Мирослав, д-р Кисілевський Роман, Псув В. А., Худюк В. Б., д-р Явний Любомир, Ясиків А. Р.

По 40.00 дол. — Луків Іван, д-р Шегедін Тарас.

По 30.00 дол. — Васічко В. д-р Ворон Стефанія, Колесник Лев, Рудий Степан, Сигід О. Стефанія, д-р Терлецька.

По 25.00 дол. — Велендуч М. І. Л., інж. Вігун Ярослав, Гнатів Василь, Голь А. І. Н., Єдначка Л. К., Каранович В. І. О., Кріль В. Кух В. І. Н., Лазарюк О., Липчик Люба, Липчик Роман, Липчик Дмитрій, Мазур, Мельник Петро, Понос Т. Петровський П. І. А., Рокетський Теофіл, Саламха Саген, Семенов, Смух Петро, Сенечак Володимир, Туринський Я. І. Т., Тимків Зенон, Тершаковець Василь, Таланчук Стефанія, Чайковський Володимир, Ярош Александр, Яворська І. Я., Яворський Віктор і Іванна.

По 20.00 дол. — Андрійчук Осип і Софія, Говерля, Гнатів В. Галибей Л. Р., Данилюк Лідія В., Каранович В. І. О., Кріль В. Кух В. І. Н., Лазарюк О., Липчик Люба, Липчик Роман, Липчик Дмитрій, Мазур, Мельник Петро, Понос Т. Петровський П. І. А., Рокетський Теофіл, Саламха Саген, Семенов, Смух Петро, Сенечак Володимир, Туринський Я. І. Т., Тимків Зенон, Тершаковець Василь, Таланчук Стефанія, Чайковський Володимир, Ярош Александр, Яворська І. Я., Яворський Віктор і Іванна.

По 15.00 дол. — Голішків О. Зелик Дарія і Ігор, Клофас Іван, Козак Н. І. Н., Кордуба Дамія І. Хризага, Мостова Д., Потежний Володимир, Семашин М., Суховерський Омелья, Солодчук Дмитро.

По 10.00 дол. — Клебан Теофіл, Чернихівська Т., Яблонський Петро, Івасевич А., Василь Н., Коренець Г., Мясник С., Настюк Іван, Кеббда Андрій і Гена, проф. Чирівський М., Нагірний В., Бартошек І., Ратич Євгенія, Стоцько М., Козюпа Михайло і Анна, Івасевич Надія, Івасевич Юра, Гордінський Адам, Загайкевич Роман, Рудніський Л. І., Івасевич Анна, Український Ю. І. М., Гогоцький В., Стефуринський Іван, Ольшанський Ігор, Попович, Перецька Євгенія, Цинайко В., Василь Василь, Івасевич М. І. Іванна, Парубчик Д. І. Л., проф. Гриняк, Велендуч М., Демчук Юлія, Тамарченко Аліна, Андріюк А., Панович Василь, Фризук Петро, Калыба Павло, Голішків Лев, Богданський Петро, Івасевич Г., Вілороз Анна, Пилдуська Олена, Кизима Микола, Луків Ігор і Оля, Чорпота В. Цюняк, Лисинська І., Стефанія Микола, Яремко М., Мильняк Ростилава, Туринський Іван, Кріль Василь, Литвин, Воронський Володимир, Ворис Микола, Миськів О., Сташків Осип, Ніцот Д., Юркович В. І. М., Сташків Ярослав, Хамуляк Іван С., Коваль Іванна, Савойка Любова, Шариків М. А., Войко Р. І. О., Українська Євгенія, Третьак Оксана, Мицько Віра, Вороник Ю., Дзедзак А. І. І. Василь, Лудинський М. А., Марушак, Марія Д., Голубець Христя, Дурбак Марія, Закармарок С., Завіска І.

По 5.00 дол. — м-р Рак Ярослав, Вренич Євген і Стефанія, Голубовський, Кориньо М., Падковська О., Вурак С., Кочержук Ірена, Федоровський С., Федоринський А., Пиндус Роман, Ярослав, Гречак Володимир, Глинський Г., Пацук С., Мельник Іосиф, Загайкевич М., Скала Ігор, Балабан Володимир, Голубець, Гринюк М., Плесник Михайло, Котляр І., Лемега В. М., Ющак І., Козира П., Музика П., Масиборський П., Кутинська М., Мандрусак З., Глемба І., Лемський І. І. С., Чех Д., Водневич Я., Гудзія Андрій, Плякида Марія, Лебедь, Якимів М., Рів П.

По 3.00 дол. — Турчак Люба.

По 2.00 дол. — Богдан Ів., Колесник Павло Слободян.

ДОДАТКОВІ ПОЖЕРТВІ НА ПАТРІАРХІЙНИЙ ФОНД
ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

зложили у 1980 р.:

100.00 дол. — Кредитівка "Самопоміч".

По 50.00 дол. — УНСоюз Відділ ч. 76, Охримович О. І. Ю.

По 25.00 дол. — Васічко Володимир, Дубас Анна, Мостовий Орест.

Українське Патріархальне Товариство — Відділ в Ньюарку-Ірвінгтоні і Комісія Патріаршого Фонду Товариства Свята Софія щиро дякують усім Велимишановим Збірникам і Жертводавцям.

Датки на Патріархальний Фонд можна складати на руки уповноважених збірників, або висилати на адресу: St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Всі датки на Патріархальний Фонд Товариства Свята Софія можна відіграти від податку — IRS No. 23-743-80646

НОВА КНИЖКА В-ВА "КІВ"

"БІЛИЙ ОРЕЛ"

ІРИНИ ДІБКО

Оповідання для молоді і старших дітей. 160 сторінок.

Ціна 5.50 дол. Пересилка 50 центів.

Можна замовляти:

KYIW PUBL., 4800 N. 12th St., Philadelphia, Pa. 19141

або: I. DYBKO, 126 William St., Clifton, N.J. 07014

ДОМОВІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

в Осередку Української Православної Церкви

у Банд Бруку, Н. Дж.

потрібний

ДОСВІДЧЕНИЙ АДМІНІСТРАТОР

Основні передумови — знайомство з українськими та американськими науковими і мистецькими сферами та вміння зноситися з державними і громадськими установами.

Відповідно до становища знання української і англійської мови у письмі і слові.

Платня за домовленістю. Як додаток: — модерне помешкання зі світлом, опалом і службовий телефон.

Зголошення надсилати у терміні до 1-го червня 1980 року на адресу:

U.O. CHURCH — "ADMINISTRATOR"

P.O. Box 495 • S. Bound Brook, N.J. 08880

Tel.: (201) 356-0090

вий звіт і рух членів, звернувши увагу на те, що багаторічне членство кінчається 20-річне забезпечення і тому Відділ має втрати в членстві, хоча до УНСоюзу приєднано нових 14 членів. Цей набуток все таки не покриває наших втрат, казав фінансовий секретар, він звернувся до тих членів, яким кінчається їхні поліси, щоб ставали наново членами УНСоюзу. Фінансові зобов'язання до УНСоюзу Відділ висилає на час.

Далі звітнували: касир — Назар Михайлишин; рекордний секретар — Василь Марушак; опікуни-хворих — Анастасія Марушак; й Володимир Оліярник, прапорщик — Станіслав Коваль; господар — Гарасим Романів; представник до місцевого Відділу УККА, який там заступає і оборону наші інтереси та був референтом Національного Фонду.

В дискусії над звітами заборили слово Іван Хомко, Микита Юрчинок і Гарасим Романів. Петро Головачук дав висновок до затриманих у дискусії справ. Після звітів і короткої дискусії голова контрольно-ї комісії Іван Бліха дав висновок до уніфікації управління, абсолютну уніфікацію одного голосу. Перед вибором нової управи Іван Бліха привітав і попросив до слова головного організатора Василя Оріховського. Головного організатора привітав присутніх членів і передав привіт Екзекутивного Комітету і попросив вибачення від мого Ульяна Дячука, що не зміг прийти, бо мала іншу репрезентацию. В своїм слові Василь Оріховський порушив і дав висновок до багатьох справ, які в останньому часі заіснували в українській діаспорі. Він дав короткий огляд праці й труднощів, які треба

полагоджувати. Головного організатора найбільше привітав уваги справи організування нових членів, він також вказав, де ще можна здобути нових членів. На закінчення головний організатор звернувся до зборів вибрати заступника-помічника для фінансового секретаря Петра Головачука і побажав дальших успіхів на добро Відділу й УНСоюзу.

З черги приступлено до вибору нової управи, для якої Юліян Котляр подав листу.

Нову управу на 1980 рік вибрано в такому складі: Іван Хомко — президент, Ростилава Галабурда — заступник президента, Петро Головачук — фінансовий секретар, Іван Бліха — заступник і помічник фінансового секретаря, Назар Михайлишин — касир, Василь Марушак — рекордний секретар, опікуни хворих: Анастасія Марушак, Володимир Оліярник, прапорщик — Станіслав Коваль і Михайло Тижбір; мужі довіря — Степан Загородний і Теодор Хомишак, господар — Гарасим Романів; контрольна комісія: Юліян Котляр — голова, Варвара Тижбір і Микита Юрчинок — члени. Представником до місцевого Відділу УККА вибрано Івана Хомка. Перед закінченням зборів Іван Бліха побажав, щоб відсьогодні за рік кожний член управи організував бодай одного нового члена; збори закінчено відспіванням національного гімну "Ще не вмерла України".

Новообраний президент подякував головному організаторові Василю Оріховському за участь, закликав всіх членів допомогти організувати нових членів і попросив до перекуски, яку приготували пані А. Марушак, В. Тижбір і Марія Коваль.

ОСТАННІ ПРИМІРНИКИ

У 50-річчя 1-го Конгресу Українських Націоналістів, 1-ий том творів Ідеолога і члена 1-го Проводу ОУН

СТЕПОВИЙ СФІНКС

Д-РА ЮЛІЯНА ВАСИЛЯНА (1894-1953)

Зміст: В. Гоговський, З. Пеленський, П. Мірчук, З. Книси, В. Мартиненко, О. Войчик, Мисливський, Ідеолог, публіцист, М. Антонович: Історіософія Ю. Василяна. Над Рубіном. Степовий Сфінкс. Простір між Москвою і Візантією. Слово. До головних засад націоналізму. Ідеологічні основи української націоналізму. Дві постаті — Симон і Євген. Листопадний рефлекс. Воювача України. Релігія, церква, Християнство. Досконалий християнство. Парадокс християнства. Бог і Батьківщина. Рідна правда. Великий добу. Духове життя людини. Людина — наче дерево. Народна культура. Нотатки-думки. Назад до Шевченка. Друкована праця Ю. Василяна. Сторін 288, тверда оправа, \$ 10.

Інші видання:

• Олександр Стефанович. ЗІВРАНИ ТВОРИ. Поезія і проза. Упор. В. Войчук. Сторін 304, тверда оправа, \$ 10.

• О. Сецінський. ЯСНІЄ І ЗОВЕ ВЕЛИКА МЕТА. Вибір статей, споминок, доповідей на конференції НТШ. Документи. Тверда оправа, \$ 10.

Серія "Моя книжечка" для дітей дошк. і мол. шк. віку:

• Випуск 49. О. Лотоцький-Вілоусенко: ПРИГОДИ ЗАПІЧКА-ПОВІПАЙЧИКА. 30 казок, 32 ілюстрації М. Михалевича. \$ 2.50.

• Вип. 50. Нар. казка РУКАВИЧКА, кодьор. Ілюстрації Г. Мазепи. \$ 1.

• Вип. 51. О. Олександр. ЯЛИНКА. Кол. Ілюстрації Г. Мазепи. \$ 1.

Для дітей мол. і стар. шк. віку (нагороди при кінці шк. року):

• Марко Вовчок: СЕСТРИЧКА МЕЛАСЯ. Ілюстр. Я. Гніздовського. \$ 1.25.

• О. Лотоцький-Вілоусенко: ПРИГОДИ ВОВКА НЕ-СІТОГО. 30 казок, 30 ілюстр. В. Цимбалю. \$ 2.

• К. Переліска. ТРИ ПРАВДИ. Казка. Іл. М. Левинського. \$ 1.50.

• П. Шкурят. ПІДВОДНИМ ШЛЯХОМ НА СИНОПІ. Істор. та інш. оповідання. Іл. П. Холодного. \$ 2.

• ПРИВІТ, УКРАЇНО, ТОВІ. Збірник казок, деклямацій і ін. Ілюстр. О. Судомори та ін. \$ 0.60.

• Д. Соловей. МОВНО-ГРАМАТИЧНІ ПРІ, ЗАГАДКИ, СКОРОМОВКИ, ВПРАВИ для науки і розваги в школі, дома, в молод. т-вах і под. \$ 2.50.

До друку підготовані чергові видання. Замовлення і вилати слати на адресу В-ва:

YEVSHAN-ZILIA

469 Durie Street

Toronto, Ont., Canada

M6S 3G6

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELANSKY — ПІЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite Marble Bronze

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

Сумні роковини

</